

Het is al weer een voor geleeden
dat Willy vroeg. Hebt U al eens wat e
opgeschreven wat U wilt in de dankdienst
na Uw overlijden? Tot nog toe niets.

Nu ik bijna 90 jaar wordt en waarschijnlijk
niet meer zo lang te leven heb, moet ik maar
eens proberen dat op papier te zetten.

Toen ik in 1944 m'n knie gebroken had
en onverwacht en onvoorbereid onder
narcose moest had ik een vers uit Ps. 139 in
gedachten. Als ik ontwaak ben ik nog bij U.
Ps 139:19. Ik daekt ja, in dood of in leven.
Misschien kan dat boven de rouwkaart gezet
kennnen worden.

Ps. 121 lezen vind ik ook erg mooi. M'n
Vader las dat bij onze verloving.

Dat is voor mij altijd een troost geweest.
Verder vind ik Genang 262, dat genang
naar „Wachet op, ruft ons die Stemme“
erg mooi, vooral dat derde vers.

Wat moet je dan lezen als evangelie?

De gelijkenis van de wijne en dwane maagde.
Het Hooprijke gebed in Johannes is
ook zo mooi en troostrijk. Dat gebed om

eenheid. In ons leven is zoveel keik,
strijd geweest.

Dan had ik nog Ps 42 en 43. Dat zongen
we thuis dondagsavond. bij het orgel als
Vader speelde. Zo lang geleden.

Gesang 225 is ook heel mooi.

Is hieruit een geheel te maken? Jullie
hebben ook een eigen inbreng. Dit kwam
nu bij me op.

Ik hoop dat de Ds die dan de dienst
leidt het net nu zijn doet als Ds. Kip
bij Papa's begrafenis.

5 Febr. 2007.

Mama.

Ik zal dit briefje in de bijbel leggen, dan
hoeven jullie niet te roepen.